

Název školy:

Adresa:

K rukám ředitele (ředitelky)

(na vědomí rovněž třídnímu učiteli / učitelce a starostovi města/obce)

V _____ dne _____ 2021

Vážený pane řediteli (vážená paní ředitelko),

já, _____, nar. _____, bytem _____,

jako otec/matka dítěte: _____, nar. _____,

žáka(žákyně) Vaší školy,

kategoricky nesouhlasím, aby si mé shora uvedené dítě ve Vaší škole veřejně samo provádělo test na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2 a už vůbec ne, aby mu takový test prováděla jiná osoba, ani aby bylo mé dítě kýmkoli nuceno v průběhu pobytu ve škol(c)e užívat jakýkoli prostředek ochrany dýchacích cest.

Opatřením Ministerstva zdravotnictví ČR (dále též jen „MZd“) ze dne 20.8. 2021, č. j.: MZDR 14600/2021-19/MIN/KAN, je s odkazem na ust. § 69 odst. 1 písm. i) z.č. 258/2000 Sb. umožněna osobní účast dětí na výuce pouze za podmínky podstoupením antigenního testu a prokázání jeho negativního výsledku ve dnech 1., 6., a 9. září, případně nošení respirátoru

Opatření MZd nařizující testování dětí a ukládající užívání prostředků ochrany dýchacích cest, s odkazem na níže uvedený odborný právní názor a nespočet studií z oblasti zdravotnictví, zcela neoprávněně zasahuje do základních práv mého dítěte na ochranu lidské důstojnosti, jakož i do dalších základních práv a svobod zaručených mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, Ústavou ČR, Listinou základních práv a svobod a dalšími zákony České republiky.

Ujišťuji Vás, že jako zákonný zástupce pečlivě a nepřetržitě sleduji zdravotní stav svého dítěte a v případě vzniku jakýchkoli pochybností o tom, že jeho zdravotní stav, možnou nákazu nemocí COVID-19 nevyjímaje, neumožňuje účast na prezenční školní výuce, bych svému dítěti účast na prezenční výuce neumožnil(a), kontaktoval(a) bych neprodleně příslušného poskytovatele zdravotní péče a neúčast na školní docházce omluvil(a).

S ohledem na výše uvedené proto konstatuji, že pokud se mé dítě dostaví k prezenční výuce, je toto jednoznačným konkludentním potvrzením skutečnosti, že mu jeho zdravotní stav účast na prezenční výuce plně umožňuje.

Upozorňuji Vás, že opatření Ministerstva zdravotnictví ČR je opatřením obecné povahy, tedy aktem nižší právní síly, než je zákon či podzákoný právní předpis. Takové opatření tedy nesmí být v rozporu ani s „běžnými“ zákony, natož ustanoveními Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku ČR. Musím ale konstatovat, že právě opatření ministerstva, kterými je mému nezletilému dítěti uložena povinnost samo sebe testovat a prokazovat se veřejně negativním výsledkem takového testu a povinnost nošení prostředku ochrany dýchacích

cest, v rozporu se zákony je a přímo krátí mé dítě na jeho Listinou zaručených právech a svobodách, přičemž k takovému zásahu do práv mého dítěte není žádný opodstatněný zájem.

Dle zákona č. 372/2011 Sb. je testování na přítomnost jakékoli nemoci nebo jejího původce (vč. SARS-CoV-2) zdravotní službou (§ 5 odst. 2 písm. b). Dle § 28 lze pacientovi zdravotní službu poskytnout pouze s jeho svobodným a informovaným souhlasem a každý pacient má právo na poskytování zdravotních služeb na náležitě odborné úrovni. Pacient má také právo na nepřetržitou přítomnost zákonného zástupce, popřípadě osoby určené zákonným zástupcem, pěstouna nebo jiné osoby, do jejíž péče byl pacient na základě rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu svěřen, je-li nezletilou osobou. Dovoluji si Vás rovněž upozornit, že poskytování zdravotních služeb třetí osobou, která k tomu není oprávněna, může naplnit i skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ust. § 114 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb., za který lze uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč.

Totéž stanoví mezinárodní úmluva o lidských právech a biomedicíně, č. 96/2001 Sb. m. s. v článku 5: *Jakýkoli zákrok v oblasti péče o zdraví je možno provést pouze za podmínky, že k němu dotčená osoba poskytla svobodný a informovaný souhlas. Tato osoba musí být předem řádně informována o účelu a povaze zákroku, jakož i o jeho důsledcích a rizicích. Dotčená osoba může kdykoli svobodně svůj souhlas odvolat.* Podle článku 6 této úmluvy: *jestliže nezletilá osoba není podle zákona způsobilá k udělení souhlasu se zákrokem, nemůže být zákrok proveden bez svolení jejího zákonného zástupce.*

Z opatření MZd je patrná zjevná snaha tato kogentní ustanovení zákona obejít tím, že ukládá dětem, aby si test provedly samy na sobě!

Dítě až do osmnáctého roku se nepovažuje za osobu plně svéprávnou. Právně jednat může pouze v rozsahu své rozumové a volní vyspělosti. I proto nabývá trestní odpovědnosti až patnáctým rokem svého věku. Dítě nemůže dohlédnout pravého významu povinností ukládaných mu opatřeními MZd, nemůže si být plně vědomo svých práv zaručených mu Listinou ani mezinárodními smlouvami, není schopno zcela pochopit souvislosti současné situace, ani to, zda jsou mu povinnosti ukládány v souladu se zákonem nebo nezákonně. Proto není možné, aby stát prostřednictvím opatření MZd dětem ukládal povinnosti, které zásadním způsobem zasahují do jejich Listinou zaručeného práva na vzdělání a zasahují do jejich dalších práv a svobod, zaručených Listinou a mezinárodními smlouvami.

Zdravotní stav dítěte je speciálně chráněným osobním údajem podle nařízení evropského parlamentu a rady EU 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně osobních údajů (GDPR). Vzhledem k tomu, že v důsledku nekompetentního vystupování představitelů státu, krajských hygienických stanic, ministerstva zdravotnictví a médií panuje ve společnosti značná míra hysterie, hrozí dítěti ostrakizování z důvodu spočívajícího v jeho zdravotním stavu, resp. ve výsledku testu, o jehož kvalitě (z hlediska samotné povahy, způsobu provádění, hodnocení apod.) je nezbytné zcela vážně pochybovat.

Proto nedovoluji, aby bylo s mým dítětem nakládáno tak, aby se třetí osoby mohly jakýmkoli způsobem seznámit s informacemi o jeho zdravotním stavu a dále je šířit. Považuji za absolutně nepřijatelné, aby se mé dítě jakkoli veřejně testovalo nebo jakkoli veřejně muselo komukoli sdělovat svůj zdravotní stav, vč. výsledku jakéhokoli zdravotního testu, za což považuji i jakoukoli i dočasnou izolaci mého dítěte od kolektivu.

Já, jako zákonný zástupce, vyslovuji kategorický nesouhlas s jakýmkoliv zdravotnickým úkonem provedeným na mém dítěti jakoukoli osobou, stejně tak s tím, aby mé dítě podstupovalo jakýkoli diagnostický test v prostorách školy, i kdyby si jej mělo provést samo sobě.

Současně vyslovuji kategorický nesouhlas s tím, aby kdokoli v prostorách školy přímo nebo nepřímo nutil mé dítě k tomu, aby po dobu jeho přítomnosti ve škole užívalo jakýkoli prostředek ochrany dýchacích cest. A to jednak z důvodu nezákonnosti takové povinnosti a jednak z důvodu ohrožení jeho zdraví.

Celodenní nošení roušek či respirátorů vede ke snížení příjmu kyslíku, k vdechování CO₂ a k celkové dezorientaci dětí, není přitom z odborného hlediska dosud vyloučeno, že by dlouhodobé užívání podobných ochranných prostředků mohlo vést k ohrožení vývoje imunitního systému a dalším možným problémům. Testování výtěrem z nosu může rovněž způsobit zdravotní (i psychické) problémy, vč. např. krvácení z nosu či jiných reakcí přecitlivělé sliznice apod.

Nařízení, aby děti nosily respirátory a byly testovány, není dostatečně odůvodněné. Děti, jak známo, koronavirem onemocní jen výjimečně, a pokud ano, nemoc má lehký průběh.

Ačkoliv chápu případnou snahu vedení škol chránit i své zaměstnance – pedagogické pracovníky, jsem přesvědčen, že takovou ochranu by v první řadě museli tito pracovníci chtít (toho si u učitelů svého dítěte nejsem vědom). Navíc by taková ochrana musela být efektivní, zákonná a přiměřená povaze rizik. Tomu ale podmínky, vyplývající z opatření MZd, v žádném případě neodpovídají. Jakákoliv ochrana dospělého na úkor dětí je navíc nemorální a neetická (zejména, jako je tomu v tomto případě, nelze-li účinnost ochranných opatření jakkoliv prokázat a nelze-li vyloučit rizika takových opatření pro děti).

Naopak zdravotní rizika z používání respirátorů a testování jsou podle mého názoru pro děti závažnější než riziko nákazy virem COVID-19. Politici tato opatření zdůvodňují nejčastěji ochranou ostatních osob, ale ani to není odůvodněné. Není pravda, že by se právě ve školách koronavirus šířil výrazně více, alespoň žádná věrohodná studie z České republiky ani ze zahraničí toto nedokazuje. MZd dokonce toto tvrzení samo vyvrací, když v odůvodnění opatření uvádí, že ohniska ve školách a školských zařízeních jsou spíše menšího rozsahu, když v průměru je evidováno na jedno zařízení 5,1 pozitivních osob (tedy nikoli osob nemocných, dokonce ani nikoli osob infekčních, ale osob s pozitivním testem – viz blíže odborné vyjádření MUDr. Zelené z přiložené právní analýzy).

Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.) příloha 1, čl. 2. stanoví, že *Nikomu nesmí být odepráno právo na vzdělání. Při výkonu jakýchkoli funkcí v oblasti výchovy a výuky, které stát vykonává, bude respektovat právo rodičů zajišťovat tuto výchovu a vzdělání ve shodě s jejich vlastním náboženským a filozofickým přesvědčením.*

Dle § 858 občanského zákoníku rodičovská odpovědnost zahrnuje povinnosti a práva rodičů, která spočívají v péči o dítě, zahrnující **zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte**, v udržování osobního styku s dítětem, v zajišťování jeho výchovy a vzdělání, v určení místa jeho bydliště, v jeho zastupování a spravování jeho jmění; vzniká narozením dítěte a zaniká, jakmile dítě nabude plné svéprávnosti. Trvání a rozsah rodičovské odpovědnosti může změnit jen soud.

Z uvedeného je zřejmé, že není jen mým zájmem, ale také povinností chránit své dítě před nezákonnými zásahy státu, stejně jako jiných osob a pečovat o jeho zdraví. Upozorňuji, že jakýkoli zásah do jakéhokoli práva mého dítěte budu považovat za neoprávněný zásah do práv vyplývajících z mé rodičovské odpovědnosti, z čehož hodlám nekompromisně vyvozovat právní důsledky. Za takový zásah přitom považuji i stav, kdy mému dítěti nebude umožněna účast na prezenční výuce z důvodů, že na místě nebylo testováno nebo že nemá nasazen ochranný prostředek dýchacích cest.

Zároveň upozorňuji, že škole ani žádnému jejímu zaměstnanci zákon nesvěřuje pravomoc kontrolovat, vynucovat nebo trestat porušení povinností uložených opatřeními obecné povahy MZd podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Orgány ochrany veřejného zdraví, které jsou oprávněny vést správní řízení o přestupku, jakož i kontrolovat plnění povinností z tohoto zákona vyplývajících, jsou pouze krajské hygienické stanice. Policie ČR a obecní policie jsou v rámci jim svěřené zákonné pravomoci oprávněny toliko sankcionovat výhradně a pouze nesplnění povinností uložených opatřeními MZd, a to jen v příkazním řízení (blokovou pokutou). Nejsou však již oprávněny vynucovat plnění povinností vyplývajících ze zákona o ochraně veřejného zdraví, neboť nejsou orgánem ochrany veřejného zdraví a zákon jim k takovému jednání žádnou pravomoc nesvěřuje.

Vzhledem k tomu, že dítě do 15 let, kterému je opatřeními povinnost ukládána, není odpovědnou za spáchání přestupku, nemůže mu být uložena ani bloková pokuta ani proti němu nemůže být vedeno řízení o přestupku. Navíc ani Policie ČR ani obecní policie nemohou vůči dítěti činit jakékoli kroky bez přítomnosti zákonného zástupce.

Jakýkoli zásah kteréhokoli zaměstnance školy proti dítěti by tak byl zcela nezákonný a jménem svého dítěte se proti takovému zásahu budu bránit právní cestou. Žádám Vás proto, abyste vzal toto na vědomí a zaměstnance školy řádně poučil. A abyste v souladu s tímto přípisem zajistil ochranu práv mého dítěte i práv mých, coby rodiče.

Uzavírám konstatováním, že právo na vzdělání je zaručeno mezinárodní Úmluvou o právech dítěte (č. 104/1991 Sb.), úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.) příloha 1, čl. 2., mezinárodním pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech (č. 120/1976 Sb.) čl. 13, dále deklarace OSN o právech dítěte z roku 1959, článek 7 i Listinou základních práv a svobod ČR čl. 33, přičemž právo na vzdělání není možné omezit zákonem ani jiným právním předpisem, neboť to uvedené právní dokumenty neumožňují. Není tedy možné právo na vzdělání omezit ani podmínit zdravotnickým úkonem. Jakékoli omezení práva na vzdělání je protiústavní a tedy nevykonatelné.

Ze shora uvedených důvodů žádám, aby Vaše škola mému dítěti nijak nebránila v osobní účasti na prezenční výuce bez testování a bez nasazení respirátoru či jiného ochranného prostředku při vyučování a aby se všichni zaměstnanci školy vyvarovali jakémukoli nátlaku na mé dítě ve vztahu k povinnostem vyplývajícím z opatření ministerstva zdravotnictví vydaným v souvislosti s výskytem viru SARS-CoV-2.

Současně žádám, aby škola zajistila, že žádný nátlak na mé dítě v tomto ohledu nebude vyvíjet ani žádná další osoba v prostorách školy, vč. rodičů ostatních dětí nebo jiné děti samotné.

S pozdravem

.....

Právní stanovisko zpracovali: JUDr. Norbert Naxera, Mgr. Lenka Trkalová, Mgr. Ondřej Svoboda, JUDr. Tomáš Nielsen, Mgr. Kamil Polách, Mgr. Petr Cílněk